

Mgr. Robert Cholenský

advokát - mediátor - rozhodce

Sídlo kanceláře: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, tel./fax: 548 538 896, mobil: 608 967 423

E-mail: r.cholensky@centrum.cz

Policie České republiky

Útvar pro odhalování organizovaného zločinu

Služby kriminální policie a vyšetřování

Odbor terorismu a extremismu

P. O. Box 41/V5

156 80 Praha 5 - Zbraslav

Sp. zn.: **UOOZ-42/Tč-2009-27**

Obviněný:

Jan P.

nar. XXX

XXX

XXX

Obhájce:

Mgr. Robert Cholenský, advokát

Bolzanova 461/5

618 00 Brno

et alii

Odůvodnění stížnosti

obviněného proti usnesení Policie České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru terorismu a extremismu, ze dne 9. 6. 2009, č. j. UOOZ-42/Tč-2009-27,

ve smyslu ustanovení § 160 odst. 7 trestního řádu (dále jen „**TrŘ**“)

Jednou

Plná moc: ve spisu

Bez příloh

I.

1. Usnesením Policie České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru terorismu a extremismu, ze dne 9. 6. 2009, č. j. UOOZ-42/Tč-2009-27 (dále jen „**napadené usnesení**“), bylo zahájeno trestní stíhání obviněného a dalších devíti osob pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) a b) trestního zákona (dále jen „**TrZ**“), jehož se měli dopustit tím, že po předchozích vzájemných dohodách zorganizovali v období od 12. 4. 2008 do 21. 2. 2009 celkem jedenáct koncertů hudby zaměřené *White Power*, přičemž obviněný se měl podílet na organizaci tří z těchto jedenácti koncertů, uváděných *sub 1, sub 3 a sub 10*.

2. Neboť jednání popsané napadeným usnesením a přičítané obviněnému není trestným činem a obviněný se ho navíc ani nedopustil, proti napadenému usnesení podal dne 10. 6. 2009 ústně do protokolu stížnost, již nyní prostřednictvím svého obhájce takto odůvodňuje:

II.

3. Podle ustanovení čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“) má každý právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Protože se jedná o výčet demonstrativní, lze dovodit, že tomuto ustanovení lze podřadit rovněž svobodu šířit názory zpěvem a provozováním hry na hudební nástroje.

4. Kautela v odst. 4 tohoto článku Listiny stanoví, že svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Podle ustanovení čl. 17 odst. 3 Listiny je censura nepřipustná.

5. Z uvedeného plyne, že je nepřipustné učinit předmětem represe hudební produkci konkrétní fyzické osoby nebo skupiny osob - což je charakteristická a běžná totalitní praktika - nýbrž omezení musí vždy směřovat k obsahu určité hudební skladby, příp. písně. Je tedy přípustné, byť jen jako prostředek *ultima ratio*, pokládat za naplňující skutkovou podstatu trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 TrZ veřejné provedení určitého písňového textu nebo i samotné melodie, nikoli však paušálně označit za závadnou veškerou produkci určitého zpěváka, kapely nebo jiného hudebního tělesa. Tento druh personální umělecké censury je v demokratické společnosti vyloučen.

III.

6. Uvedený ústavní půdorys věci napadené usnesení frapantně pomíjí, když se vůbec nezabývá otázkou, zda obvinění jednali v úmyslu - přímém nebo nepřímém - škodlivý následek, tzn. šíření závadného hudebního obsahu anebo jinou formu podpory a propagace hnutí podle § 260 TrZ, způsobit, anebo zda naopak tomuto následku aktivně předcházeli např. tím, že zavázali účinkující vystříhat se nevhodných písňových textů, zakázali na koncerty přístup osobám, na jejichž oděvu nebo těle byly některé ze symbolů, jež by mohly být pokládány za zákonem zapovězené atp. Místo toho napadené usnesení dovozuje odpovědnost obviněných za průběh koncertů fakticky na objektivním základě, a to nikoli ve vztahu k tomu, co se na koncertech skutečně odehrávalo, ale na základě okruhu a historie hudebních skupin, které tam vystoupily, tedy ve formě skutkově nepodložené hypotetické úvahy.

7. Obvinění nejsou prescientní a nemohli vědět, co se na koncertu odehraje, mohli to pouze s větší nebo menší mírou jistoty předpokládat, a tomuto předpokladu přizpůsobit svůj postup.

IV.

8. Jak je zřejmé z mediálního ohlasu jednotlivých koncertů, obvinění nejednali v úmyslu škodlivý následek způsobit, nýbrž činili zcela konkrétní a aktivní kroky k tomu, aby jeho vzniku zamezili.

9. Příkladem zpráva České televise nazvaná *Neonacistický koncert v Ochozu u Brna se obešel bez policejního zásahu*, zveřejněná dne 2. 8. 2008 na internetové stránce zpravodajského kanálu České televise ČT24 na adrese <http://www.ct24.cz/domaci/24065-neonacisticky-koncert-v-ochozu-u-brna-se-obesel-bez-policejního-zasahu>, výslovně uvádí, že „*organisátoři účastníky koncertu upozorňovali, že není dovoleno užívat nezákonné symboly a hesla, proto si někteří účastníci záměrně přelepovali svá tetování*“.

10. Obdobně referovaly o koncertu v Ochozi u Brna *Hospodářské noviny*, které ve své internetové verzi na adrese <http://domaci.ihned.cz/c1-26149880-neonacisticky-koncert-v-ochozu-u-brna-prisly-stovky-lidi> v článku nazvaném *Neonacistický koncert v Ochozu u Brna: Přišly stovky lidí* uvedly, že „*organisátoři slíbili, že akce proběhne bez toho, aby kapely zpívaly nacistické texty, rovněž je zakázáno vykřikovat nezákonná hesla a ukazovat nacistické symboly*“.

11. K samotnému průběhu ochozského koncertu pak stojí za pozornost videozáznam na první uvedené adrese, kde policejní mluvčí Aleš Mergental pro Českou televizi říká: „*Pořadatelé zvládli akci uhlídat naprosto v pořádku*“.

12. Nejinak tomu bylo v případě dalších koncertů. Kupř. ve Snopoušovech (sub 7, článek s videonahrávkou je k dispozici na adrese <http://tn.nova.cz/zpravy/regionalni/fasouni-slavili-v-hospode-policie-hlidala-venku.html>) přítomná policistka pro TV Nova uvedla, že vše proběhlo v pořádku, a v textu se uvádí, že „*policie nezaznamenala rasistické narážky v textech kapel, ani jiné rasistické projevy*“. Stejně tak ke koncertu v Šardicích (sub 5) uvedla ČTK na internetovém zpravodajském serveru *České noviny* (http://www.ceskenoviny.cz/tema/index_view.php?id=335684&id_seznam=715) doslova: „*Policisté tam dohlíželi, zda účastníci neporušují zákon. Nic takového nezaznamenali a akci hodnotí jako klidnou, řekl dnes ČTK mluvčí hodonínské policie Petr Zámečník*.“ Rovněž tak v případě koncertu v Čechovicích (sub 10) uvedl *Plzeňský deník* ve své internetové verzi (<http://plzensky.denik.cz/zlociny-a-soudy/koncert-neonacisticky-skupin-probeh-bez-inciden.html>), že „*policejníci nezjistili žádné spáchání trestného činu, přestupku či narušení veřejného pořádku*“.

13. Ze shora uvedených důkazů, jež představují jen nahodilý výběr z rozsáhlé mediální reflexe obviněnými pořádaných koncertů, plyne jednak zcela evidentní absence úmyslu způsobit následek ve smyslu naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 260 TrZ na straně obviněných, jednak to, že ti se mohli při posouzení jednání účastníků koncertů spoléhat na opakované ujištění, že průběh akcí jako nezávadný posoudila sama Policie České republiky.

V.

14. Kdyby obvinění skutečně věděli, že - jak tvrdí napadené usnesení - na koncertech dojde k podpoře a propagaci hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka, a vůči tomuto předpokládanému následku zůstali indiferentní, takže by bylo možno hovořit o tom, že předmětný trestný čin spáchali minimálně v nepřímém úmyslu, není vysvětlitelné ani to, proč sami prokazatelně podnikali kroky k prevenci tohoto následku, ani proč spáchání trestného

činu na koncertech nezjistila policie, ačkoli na nich byla v jednotlivých případech v počtu několika desítek až stovek mužů přítomna.

15. Za situace, kdy policie ústy svých mluvčích před televizními kamerami konstatuje, že na koncertě ke spáchání trestného činu nedošlo, nelze pozdější trestní stíhání organisátorů koncertu charakterisovat jinak než jako policejní šikanu a účelový, patrně politicky motivovaný krok.

VI.

16. Ve vztahu k obviněnému můžeme dále konstatovat, že i v případě, přijmeme-li these - jakkoli bizarní je to konstrukce - že chování účinkujících a účastníků koncertu lze přičítat organisátorům, jeho jednáním nebyla naplněna skutková podstata trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 TrZ, ani pokud jde o její materiální znak.

17. Obviněný měl údajně ve třech případech zajistit přepravu pozvaných hudebních skupin, ve dvou případech měl pro ně rezervovat, resp. uhradit letenky, a jednou zajistit jejich ubytování, což sumárně představuje tak marginální podíl na organizaci celkem jedenácti koncertů, že nelze než společenskou nebezpečnost takového jednání označit za zcela nepatrnou. Obviněný není viněn ani z toho, že by jakkoli participoval na koncipování programu koncertů, ani že by spolurozhodoval o vystupujících kapelách nebo o způsobu propagace jednotlivých akcí, a nebyly označeny žádné konkrétní důkazy, z nichž by vyplývalo, že by tyto okolnosti byly obviněnému vůbec známy.

VII.

Ze všech uvedených důvodů je proto na místě navrhnout, aby státní zástupce napadené usnesení minimálně ve vztahu k obviněnému zrušil.

V Brně dne 15. června 2009

Jan P.